

Initiativ i Folketinget, — og alle tre Gange ere disse Forslag bleve enstemmigt vedtagne i det andet Ting. Forslagene ere imidlertid ikke nogen Sinde naaede gennem Behandlingen i dette høje Ting, og Aarsagen har væsentlig været den, at tidligere Finansministre med Betænkelighed have set paa, at der foretoges en stykkevis Reform af Stempellovgivningen, hvorved det mentes, at Harmonien i denne systematiske Lov vilde blive brudt. Mod selve Sagens Realitet er der imidlertid her i Tinget egentlig ikke gjort nogen væsentlig Indvending. Tværtimod har Tanken fundet Tilslutning fra forskellige Partigrupper Side under de foregaaende Forhandlinger. Det maa vistnok ogsaa erkendes, at det i Virkeligheden er vel begrundet over for de ubemidlede Klasser, som der her er Tale om, at foretage denne lille Lettelse. Den Indvending, der som sagt tidligere har været fremført, og som gaar ud paa, at man ved at foretage en partiel Reform af Stempellovgivningen forstyrrer Enheden og Harmonien af denne Lov, denne Indvending, hvis Berettigelse jeg til en vis Grad kan anerkende, har jeg søgt at afværge ved den Affattelse, som Lovforslaget nu har faaet. Reglen er jo den, at naar der indgaaes Kontrakter om aarlige Ydelser paa ubestemt Tid, saa beregnes Afgiften med det femdobbelte af 1 Aars Ydelse. Da nu imidlertid Forholdet for den Slags Huslejekontrakter, hvorom der her er Tale, i Reglen eller dog meget ofte er det, at faktisk blive de paagældende ikke boende mere end et Aar maaske endogsaa kortere Tid i deres Lejlighed, hvorfor Stempelafgiften her kommer til at ramme særlig ubilligt, vil man komme nærmere i Overensstemmelse med de faktiske Forhold, naar man for disse mindre Kontraktens Vedkommende fastsætter den Regel, at Stempelafgiften kun skal beregnes af et Aars Leje. Saaledes vil da Stempellet blive reduceret til $\frac{1}{5}$ af det, der hidtil har været krævet, hvad der for vedkommende vilde være en meget betydelig Lettelse, medens man samtidig undgaar at foretage en Ændring, som kunde siges at være et Brud paa Stempelovens almindelige Principper. I den her foreliggende Skikkelse skal jeg derfor tillade mig paa det bedste at anbefale Forslaget til dette Tings Vedtagelse.

Med Hensyn til de finansielle Virkninger skal jeg oplyse, at det er meget vanskeligt med nogen Nøjagtighed at beregne, paa hvor stort et Antal Huslejekontrakter disse Bestemmelser ville finde Anvendelse.

Men efter saa nøje en Undersøgelse, som det har været muligt at foretage, maa man gaa ud fra, at Tabet for Statskassen neppe vil blive mindre end 50,000 Kr., saafremt Stempelafgiften fuldstændig hævedes; i den Affattelse, som Lovforslaget nu har faaet, vilde altsaa Tabet for Statskassen neppe blive under 40,000 Kr. Paa den anden Side er der en Mulighed for, at Tabet kan blive en Del større; Maksimumsgrænsen for, hvad der overhovedet antages at kunne tabes, skønnes at være 80,000 Kr.; sandsynligvis vil altsaa Indtægtsnedgangen for Statskassen ligge et Sted mellem disse to Grænser. Jeg vil ikke sige, at et Offer af den Størrelse under de nuværende finansielle Forhold er fuldstændig betydningsløst, men det maa paa den anden Side ubetinget erkendes, at det ikke er et saadant, at man over for en Afgiftsnedsættelse, som maa siges at være vel begrundet, har Anledning til at vige tilbage derfor. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget paa det bedste til det høje Tings Vedtagelse.

Johansen: Det Lovforslag, der for Øjeblikket ligger for til Behandling, have vi set heroppe i Landstinget adskillige Gange, men det møder os under en anden Form, som kunde tale for, at dette Ting nu kunde gaa med til at gennemføre denne lille Reform, som jo ønskes af mange af de smaa Lejere, der ofte flytte, hvorved den Skat, som de maa svare, hver Gang de skulle have en ny Lejekontrakt, kan blive noget byrdefuld for dem. Den ærede Minister har jo peget paa Forskellen mellem dette Forslag og de tidligere, hvorefter hele Stempelafgiften skulde eftergives, hvorimod $\frac{1}{5}$ af den efter dette Forslag skal vedblive. Det er jo en Forandring, men Lovforslaget er alligevel et saadant Fremskridt, at jeg er vis paa, at det vil blive hilst med Glæde af mange smaa Lejere. Hvad der ogsaa bevirker, at Landstinget nu efter min Mening kan gaa med til dette Forslag, er det, at Finansministeren har givet det sin Tilslutning. Selv om det ogsaa er fremkommet ved privat Initiativ i det andet Ting, er det jo i sin nuværende Form accepteret af Ministeren paa en saadan Maade, at han har givet det sin Tilslutning. Det har ikke været Tilfældet de andre Gange, vi have behandlet denne Sag, da have de paagældende Ministre været ængstelige for at gaa med til denne Reform. Efter den ærede Ministers udførlige Udtalelser skal